

trang đánh máy. Cứ một đồng trả cho họ thì chúng tôi tặng bốn đồng vào quỹ cứu trợ của hai ty nạn và kết quả là mọi người trong trại đều được lợi dưỡng. Vì ai cũng được chia sẻ nên mọi người làm việc với năng suất khá cao.

"Người ta thường băn khoăn rằng liệu những giá trị tâm linh nhà Phật có đi đôi với vật chất thế tục như tiền bạc, nhà cửa, xe cộ không. Nói một cách tổng quát thì, theo quan điểm Phật giáo, của cải thế tục là đầu mối của khổ não vì tâm lý thông thường của con người là có một thì muốn hai, có hai thì muốn bốn... Ít ai kèm chế được lòng tham và vì vậy, Phật giáo xem tham dục là một thứ túi không đáy. Nhưng nếu chúng ta sử dụng tiền bạc của cải để tạo hạnh phúc cho tất cả mọi người chứ không chỉ riêng cho mình thì càng có nhiều tiền, bạn càng có nhiều hạnh phúc. Cứ liên tục nhận vào rồi cho ra như vậy, mọi chuyện sẽ rất tốt đẹp và đối với tôi, ý tưởng nói rằng Phật giáo không đi đôi với vật chất thế tục không phải lúc nào cũng đúng. Nếu thật sự mang tâm Phật, thì của cải thế gian cũng là phương tiện để giáo hoá chúng sanh. Trong lúc còn tại thế, chính đức Phật cũng ca tụng công đức của

các vị vua chúa Phật tử và nói về vật chất thế tục thì có ai hơn được những vị vua chúa này?. Suy nghiệm cho kỹ quý vị sẽ thấy rằng không ai giàu có hơn chư Phật vì các Ngài có đủ mọi thứ để ban phát cho tất cả chúng sinh. Mặt khác, nghĩ rằng không thể nào có đủ tiền bạc cho tất cả mọi người chỉ là một ý tưởng tiêu cực. Nếu mọi người đều biết sống một cuộc đời khiêm tốn và ngay thật thì của cải trên thế gian này sẽ trở thành vô lượng vô biên.

"Mục tiêu của những người sống theo chánh pháp là để chuyển hoá thân thể vật lý này thành thân ánh sáng (quang minh thân- nói theo ngôn ngữ của Nghiêm xuân hồng trong lăng kính Đại Thừa) để tâm thức trở nên thông suốt-vô-ngại-và-không-ngần-mé (Diệu Tâm). Khi đạt đến trạng thái này thì vật chất trở thành sở hữu của mình

nên chư Phật mười phương là những người giàu có vô cùng vô tận. Các Ngài sở hữu tất cả và các Ngài cho đi tất cả. Không có gì sai quấy trong chuyện này theo tinh thần Phật giáo.

"Tôi rất thích thú với công việc tôi đang làm và tôi cho rằng

làm việc với những người bình thường thuộc mọi tầng lớp trong xã hội là điều rất hữu ích cho những ai muốn phát triển chiều kích tâm linh của mình. Vì làm việc như vậy, tôi có cơ hội hiểu được những khó khăn mà những công nhân phải chịu đựng để kiếm tiền nuôi sống gia đình. Khi tôi chu du đây đó để thuyết giảng Phật pháp, chẳng có ai chỉ trích tôi cả, mọi người đều ca tụng tôi là một người tốt và công việc hoàng pháp của tôi lúc nào cũng được ngợi khen. Nhưng tại sở làm xếp la hét và nạt nộ tôi. Các phó giám đốc ganh tỵ với việc làm của tôi và tôi cũng phải đương đầu với những ham muốn, khát vọng của chính tôi nữa. Do vậy, tại sở làm, đời sống tâm linh của tôi được thử thách từng giờ, từng phút, nó là một phòng thí nghiệm sống động và thực tế để kiểm nghiệm lại các công tác tu tập mà tôi đang trải qua; và đây là chuyện mà các tu viện chưa bao giờ có cơ hội cung ứng cho các hành giả Phật giáo.

"Với nghề buôn bán kim cương, tôi còn một thử thách khác mà các ngành công nghệ khác ít gặp phải, đó là những người đàn bà đẹp tuyệt vời khắp nơi trên thế giới. Chỉ cần đến viếng hội chợ kim cương hàng năm tại Basel là bạn sẽ thấy hàng trăm phụ nữ kiêu diễm làm người mẫu để trưng bày hàng. Phật giáo có những phương thức mà các tu sĩ có thể sử dụng để ứng phó với những hoàn cảnh như vậy. Các phương thức nổi tiếng nhất của Long Thọ Đại Sư như quán sát về sự bất tịnh của thân thể, thân tứ đại (dù là của